

โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวน ในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย*

THE LANGUAGE STRUCTURE OF SENTENCES WITH WORDS EXPRESSING NUMBERS IN LE PETIT PRINCE

จันทรรัตน์ เรืองคณะ

Jantarat Rueangkana

โรงเรียนปณณวิชญ์

Pannawit School, Thailand

จอมขวัญ สุทธิพันธ์

Jomkwan Sudhinont

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Prince of Songkla University, Thailand

E-mail: jantaratrueang@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มุ่งนำเสนอผลการศึกษาในประเด็นโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย ของสำนักพิมพ์จินต์ (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 1943) โดยมีแหล่งข้อมูล คือ ประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย (2565) กำหนดขอบเขตตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) เฉพาะประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนที่ไม่มีนัยความหมายที่แสดงถึงคำบอกจำนวน 1 หรือ หนึ่ง และ เดียว จำนวนทั้งสิ้น 156 ประโยค

ผลการวิจัยพบว่า

โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวน 4 แบบ ได้แก่ 1) คำบอกจำนวน จำนวน 9 โครงสร้าง พบมากที่สุด 129 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.70 2) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน จำนวน 6 โครงสร้าง พบรองลงมา 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.74 3) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวน จำนวน 2 โครงสร้าง พบน้อยที่สุด 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ซึ่งเท่ากับแบบที่ 4) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน จำนวน 2 โครงสร้าง พบน้อยที่สุด 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นโครงสร้างของคำบอกจำนวนตามแนวคิดภาษาศาสตร์โครงสร้าง

* Received 12 May 2022; Revised 7 December 2022; Accepted 20 December 2022

คำสำคัญ: คำบอกจำนวน, คำหน้าจำนวน, คำหลังจำนวน, เจ้าชายน้อย

ABSTRACT

This research article aimed to present the study results on the language structures of sentences with words expressing numbers found in a Thai-translated version of *Le Petit Prince* published by Jind Publishing (from the original version published in 1943). The data were collected from the sentences with words expressing numbers found in the Thai-translated version of *Le Petit Prince* (published in 2022). The sample was selected by purposive sampling to find only 156 sentences which consisted of words expressing numbers without insignificant meaning. The words expressing numbers included the number “1”, the word “one,” or the word “only.”

The research found;

Four main structures of the sentences with words expressing numbers as follows: 1) Words expressing numbers-this structure was the most frequently found at 129 times or 82.15 percent, and appeared in nine types, followed by 2) Words expressing numbers with a collocation of preceding word found in seven types at a frequency of 23 times or 14.65 percent, 3) Words expressing numbers with a word placed behind them found in two types at a frequency of two times or 1.28 percent which was the least frequently, and 4) Words expressing numbers with a preceding word and a word placed behind them which were also found in two types at a frequency of two times or 1.28 percent. The results showed the structures of words expressing numbers following the concept of structural linguistics.

Keywords: Words expressing the number, Preceding words to express the number, Words placed behind the numerals, *Le Petit Prince*

บทนำ

คำบอกจำนวนมีความหมายบอกจำนวนของสิ่งต่าง ๆ (นวรรณ พันธเมธา, 2527) เนื่องจากสมาชิกในสังคมจำเป็นต้องใช้คำบอกจำนวนเสมอในชีวิตประจำวัน จึงปรากฏบ่อยครั้งในการสื่อสารโดยการพูดในชีวิตประจำวันและในหนังสือ โครงสร้างทางภาษาที่ปรากฏคำบอกจำนวนมีลักษณะไม่ตายตัว เนื่องจากคำบอกจำนวนไม่ได้มีเพียงคำแทนสัญลักษณ์ตัวเลขเท่านั้น

แต่ยังหมายรวมถึงคำว่า ทุก หลาย ก็ บาง ครั้ง ฯลฯ อีกด้วย (วิจิตรน ภาณุพงศ์ และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2561)

หนังสือที่ได้รับความนิยมทั้งจากนักอ่านเยาวชนและนักอ่านผู้ใหญ่เรื่องหนึ่ง คือ Le Petit Prince หรือ The Little Prince ประพันธ์โดย Antoine de Saint-Exupéry (องตวน เดอ แซงเตก-ซูเปรี) เผยแพร่เมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1943 ได้รับการแปลมากที่สุด รองจากคัมภีร์ไบเบิล กล่าวคือ ได้รับการแปลมากกว่า 380 ภาษา (Sarakadeelite, 2563) รวมถึงภาษาไทย ในนามของหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย ซึ่งมี อำพรธน์ โอตระกูล เป็นผู้แปล ปัจจุบันมียอดขายทั่วโลกมากกว่า 145 ล้านเล่ม (The Momentum, 2562) นอกจากนี้ หนังสือเล่มนี้ยังเป็น 1 ในหนังสือ 50 เรื่องที่ต้องอ่านก่อนโต สนับสนุนโดยสำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมและประชาสัมพันธ์ กระทรวงวัฒนธรรม และกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) อีกด้วย ปัจจุบัน หรือ ค.ศ. 2022 ครบรอบ 79 ปีของหนังสือเรื่องนี้

การดำเนินของเรื่องเจ้าชายน้อยเป็นไปโดยมีตัวละครเด็กชายที่อาศัยบนดวงดาวเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวการผจญภัยร่อนเร่ไปตามดาวดวงต่าง ๆ กระทั่งมาถึงโลกเด็กชายได้สร้างความสัมพันธ์กับสุนัขจิ้งจอกและนักบินผู้ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินขัดข้องกลางทะเลทราย กระทั่งตอนจบของเรื่องเด็กชายตัดสินใจกลับไปยังดวงดาวของตน ทิ้งปริศนาความตายแก่นักบินและผู้อ่าน (จุฑารัตน์ เบญจฤทธิ์, 2552)

เรื่องเจ้าชายน้อยปรากฏคำบอกจำนวนเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากจะส่งเสริมทักษะการอ่านแก่ผู้อ่านเยาวชนแล้ว ยังส่งเสริมความรู้ทางภาษาไทยด้านหลักการใช้ภาษาโดยบูรณาการเข้ากับความรู้ทางคณิตศาสตร์สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ "มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง" และ "มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจระบบจำนวนและนำเสนอบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้" (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

โครงสร้างทางภาษาของคำบอกจำนวนทั่วไปมีลักษณะแบบ คำนาม + คำบอกจำนวน + คำลักษณ-นาม เช่น ฉันทกินข้าว 2 จาน หรือ ฉันทกินข้าวสองจาน เมื่อได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษซึ่งมีโครงสร้างทางภาษาของคำบอกจำนวนทั่วไปที่มีลักษณะแบบ คำบอกจำนวน + คำนาม เช่น 2 ตำรวจบุกจับโจร หรือ สองตำรวจบุกจับโจร นอกจากนี้ คำบอกจำนวนในภาษาไทยยังมีรูปแบบโครงสร้างทางภาษาลักษณะแบบปรากฏคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวนอีกด้วย

จากการศึกษาและสืบค้นงานวิจัยที่ใช้หนังสือเรื่องเจ้าชายน้อยเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย พบการวิจัยเชิงวรรณกรรม ได้แก่ การวิจัยเรื่อง "เจ้าชายน้อย" (Le Petit Prince): ภาพสะท้อนของผู้ประพันธ์ องตวน แซงเต็กซูเปรี (Antoine de Saint-Exupéry) (จุฑารัตน์ เบญจฤทธิ์, 2552) พบการวิจัยเชิงการศึกษา ได้แก่ การวิจัยเรื่อง วรรณกรรมเจ้าชายน้อยกับการพัฒนาคุณธรรมของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (กฤตวรรณ สาหร่าย, 2565) และพบการศึกษาเชิงภาษา

ที่เน้นหน่วยกรรมตามแนวคิดไวยากรณ์ดั้งเดิมและไวยากรณ์การก ได้แก่ การวิจัยเรื่อง การศึกษาหน่วยกรรมในวรรณกรรมแปลเรื่อง "เจ้าชายน้อย" (วิภาวี รัตนานุกูล และจอมขวัญ สุทธินนท์, 2561ก) และการวิจัยเรื่อง หน่วยกรรมในประโยคที่แสดงเจตนาต่าง ๆ จาก วรรณกรรมแปลเรื่องเจ้าชายน้อย (วิภาวี รัตนานุกูล และจอมขวัญ สุทธินนท์, 2561ข) สะท้อนให้เห็นว่ายังไม่ปรากฏการศึกษาเชิงภาษาที่เน้นคำบอกจำนวนตามแนวคิดไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์โครงสร้าง

ด้วยความเป็นมาของหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย ความสำคัญของความรู้ด้านคำเกี่ยวกับ จำนวน และการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคำบอกจำนวนที่ผ่านมาพบเพียงการศึกษาในภาษาจีน (จิตติวรรณ ชีววิภาส, 2557) และการศึกษางานวิจัยที่ใช้หนังสือเรื่องเจ้าชายน้อยเป็นส่วนหนึ่ง ของการวิจัยที่ผ่านมายังไม่พบการศึกษาเชิงภาษาที่เน้นคำบอกจำนวนตามแนวคิดไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์โครงสร้าง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏ คำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย อันแสดงให้เห็นปรากฏการณ์ภาษาไทยในสภาพ ปัจจุบันที่ส่งเสริมความรู้ที่บูรณาการระหว่างศาสตร์ด้านภาษาไทยและคณิตศาสตร์ และเป็น การเติมเต็มการศึกษาโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนตาม แนวคิดภาษาศาสตร์โครงสร้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือ เรื่องเจ้าชายน้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาประเด็นที่เกี่ยวกับคำบอกจำนวน ได้แก่ คำบอกจำนวน คำหน้าจำนวน และ คำหลังจำนวน
2. ศึกษาและรวบรวมคำที่เกี่ยวกับจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย โดยกำหนด ขอบเขตตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) คือ คัดเลือกเฉพาะคำที่เกี่ยวกับจำนวนที่ไม่มีนัยความหมายที่แสดงถึงคำบอก จำนวน 1 หรือ หนึ่ง และ เดียว เนื่องจากมีลักษณะโครงสร้างทางความหมายเฉพาะตัว
3. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตารางสำหรับบันทึกโครงสร้างทางภาษาของ ส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย ได้แก่ 1) คำบอกจำนวน 2) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน 3) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลัง จำนวน และ 4) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวน
4. วิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนตาม แนวคิดเรื่องชนิดของคำ (วิจิตรนันทน์ ภาณุพงศ์ และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2561) และวิเคราะห์

โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคตามแนวคิดประโยคและส่วนประกอบของประโยค (ราตรี ชันวารชร และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2561) ในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย

5. นำเสนอผลการศึกษาดูเชิงพรรณนาแบบพรรณนาวิเคราะห์ประกอบตัวอย่างข้อความที่ปรากฏคำเกี่ยวกับจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย" นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย

โครงสร้างทางภาษา		ความถี่	ร้อยละ
1. คำบอกจำนวน			
1.1	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	60	38.46
1.2	คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน	23	14.74
1.3	คำบอกจำนวน + คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ	2	1.29
1.4	คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	38	24.36
1.5	คำวิเศษณ์สามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	1	0.64
1.6	คำเชื่อมวิเศษณานุกรม + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	1	0.64
1.7	คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน	1	0.64
1.8	คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	2	1.29
1.9	คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ	1	0.64
รวม		129	82.70
2. คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน			
2.1	คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน	1	0.64
2.2	คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	13	8.33
2.3	คำนามสามัญ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน	3	1.92
2.4	คำสรรพนาม + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน	2	1.29
2.5	คำนามสามัญ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	3	1.92
2.6	คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	1	0.64
รวม		23	14.74

โครงสร้างทางภาษา	ความถี่	ร้อยละ
3. คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวน		
3.1 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน	1	0.64
3.2 คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน	1	0.64
รวม	2	1.28
4. คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวน		
4.1 คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน	1	0.64
4.2 คำหน้าจำนวน + คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน	1	0.64
รวม	2	1.28
รวมทั้งสิ้น	156	100

ผู้วิจัยจำแนกผลการศึกษาตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางสำหรับบันทึกโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย ดังนี้

1. คำบอกจำนวน

คำบอกจำนวน หมายถึง คำที่มีความหมายถึงจำนวนที่ปรากฏในโครงสร้างทางภาษา ผลการศึกษาคำบอกจำนวนในหนังสืออ่านเรื่องเจ้าชายน้อย พบโครงสร้างแบบต่าง ๆ จำนวน 9 โครงสร้าง รวม 129 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.70 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 โครงสร้างแบบ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 ดังตัวอย่างที่ 1 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 "พระองค์ ... ปกครองอะไรพระเจ้าข้า?" "ทุกสิ่งแหละ" พระราชารับสั่งตอบอย่างสะดักตาย (องตวน เดอ แสงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 1 ข้อความตอนที่ว่า "... ทุกสิ่ง ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คือ ทุก + สิ่ง ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ละคำนามที่อยู่ในโครงสร้างแบบ คำนาม + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ซึ่งเป็นลักษณะที่พบได้ทั่วไป กล่าวคือ ข้อความตอนดังกล่าวมาจาก "สิ่งทุกสิ่งแหละ"

1.2 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.74 ดังตัวอย่างที่ 2 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2 “ตลอดชีวิตของฉัน ฉันต้องติดต่อกับคนเป็นจำนวนมาก เป็นคนที่เอาจริงเอาจังทั้งนั้น ฉันอาศัยอยู่ในบ้านกับพวกผู้ใหญ่ ฉันได้ศึกษาคนพวกนี้อย่างใกล้ชิด แต่มันก็มีได้ช่วยให้ฉันมีความเห็นต่อคนพวกนี้ในด้านที่ดีขึ้นเลย” (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 2 ข้อความตอนที่ว่า "... จำนวนมาก ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน คือ จำนวน + มาก ซึ่งเป็นโครงสร้างที่มีคำบอกจำนวนที่ไม่ระบุจำนวนอย่างเจาะจง ซึ่งเป็นลักษณะที่พบได้ทั่วไปของคำจำนวนในลักษณะประมาณการ

1.3 โครงสร้างแบบ คำบอกจำนวน + คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ มีความถี่ในการปรากฏ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.29 ดังตัวอย่างที่ 3 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3 พระราชาโบกพระหัตถ์ไปยังรอบ ๆ ดวงดาวของพระองค์ และดาวดวงอื่น ๆ โดยทั่ว "ทั้งหมดนี้เลยรี?" เจ้าชายน้อยถาม "ทั้งหมดนี้แหละ" ..." พระราชาตอบ (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 3 ข้อความตอนที่ว่า "... ทั้งหมดนี้ ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำบอกจำนวน + คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ คือ ทั้งหมด + นี้ ซึ่งเป็นโครงสร้างที่มีคำบอกจำนวนจำกัด

1.4 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.36 ดังตัวอย่างที่ 4 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4 ชายผู้นี้เป็นคนคนเดียวที่ฉันพอจะคบเป็นเพื่อนได้ แต่ดวงดาวของเขาแสนที่จะคับแคบ มันมีที่ไม่พอสำหรับคนสองคน (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 4 ข้อความตอนที่ว่า "... คนสองคน" แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คือ คน + สอง + คน ซึ่งเป็นลักษณะที่พบได้ทั่วไป

1.5 โครงสร้างแบบ คำวิเศษณ์สามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 5 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5 พวกผู้ใหญ่ได้ทำให้ฉันหมดกำลังใจที่จะเอาดีทางวาดรูปตั้งแต่อายุได้หกขวบ (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 5 ข้อความตอนที่ว่า "... อายุได้ 6 ขวบ" แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำวิเศษณ์สามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เกิดจากการละกริยาหลักของประโยค กล่าวคือ มาจากประโยคที่ว่า "เมื่อตอนฉันมีอายุได้ 6 ขวบ ..." คำว่า "ได้" จึงทำหน้าที่ขยายคำกริยา "มี"

1.6 โครงสร้างแบบ คำเชื่อมวิเศษณานุประโยค + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 6 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 6 "ดังนั้นฉันจึงดำรงชีวิตอย่างเดียวดาย ไร้คนที่จะสนทนากันเข้าอกเข้าใจอย่างแท้จริง **กระทั่งเมื่อหกปีมานี้** เครื่องบินของฉันไปเสียอยู่กลางทะเลทรายซาฮารา มีอะไรบางอย่างในเครื่องยนต์ขัดข้อง เนื่องจากไม่มีช่างเครื่องมาด้วย รวมทั้งไม่มีแม้แต่ผู้โดยสาร ฉันจึงต้องพยายามซ่อมด้วยตนเองอยู่คนเดียว เพราะฉันมีน้ำสำหรับดื่มอีกเพียงแปดวันเท่านั้น" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 6 ข้อความตอนที่ว่า "... เมื่อหกปีมานี้ ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำเชื่อมวิเศษณานุประโยค + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม เป็นโครงสร้างที่เกิดจากการละคำนามที่เป็นส่วนหลักของนามวลีบอกจำนวน "เวลา" กล่าวคือ มาจากประโยคที่ว่า "... เมื่อเวลาหกปีมานี้ ..."

1.7 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 7 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 7 "ฉันอยากจะทำเช่นนั้น" เจ้าชายน้อยตอบ "แต่ฉันไม่มีเวลามาก ฉันมีเพื่อนมากมายที่จะต้องไปค้นหา และสิ่งต่าง ๆ มากมายที่จะต้องเรียนรู้อีก" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 7 ข้อความตอนที่ว่า "... สิ่งต่าง ๆ มากมาย ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน คือ สิ่ง + ต่าง ๆ + มากมาย ซึ่งเป็นลักษณะที่พบได้ทั่วไปของคำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ

1.8 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.29 ดังตัวอย่างที่ 8 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8 "ฉันก็เป็นเพียงสุนัขจิ้งจอกธรรมดา ๆ ตัวหนึ่งเหมือนสุนัขจิ้งจอกอื่น ๆ แสนตัว" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 8 ข้อความตอนที่ว่า "... สุนัขจิ้งจอกอื่น ๆ แสนตัว" มีโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คือ สุนัขจิ้งจอก + ตัวอื่น ๆ + แสน + ตัว แสดงให้เห็นลักษณะทั่วไปของโครงสร้างทางภาษาของคำบอกจำนวนที่ตามด้วยลักษณนาม

1.9 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 9 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 9 “ถ้าหากตัวฉันมีเวลาทำสืบสามนาที่นั่น ฉันจะค่อย ๆ เดินไปสู่ธารน้ำ ...”
เจ้าชายน้อยรำพึงกับตัวเอง” (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 9 ข้อความตอนที่ว่า “ถ้าหากตัวฉันมีเวลาทำสืบสามนาที่นั่น ...” มีโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ คือ เวลา + ทำสืบสาม + นาที่ + นั่น แสดงให้เห็นลักษณะทั่วไปของโครงสร้างทางภาษาของคำบอกจำนวนที่ตามด้วยลักษณนาม

2. คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน

คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน หมายถึง คำที่มีความหมายถึงจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนในโครงสร้างทางภาษา ผลการศึกษาคำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนในหนังสืออ่านเรื่องเจ้าชายน้อย พบโครงสร้างแบบต่าง ๆ จำนวน 6 โครงสร้าง รวม 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.74 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 โครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 10 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 10 “มันสวยทีเดียวนะ” งูกล่าว “แล้วเธอมาที่นี่ทำไม?” “ฉันมีเรื่องกับดอกไม้ของฉัน” เจ้าชายน้อยตอบ “อ้อ” งูร้องรับ แล้วทั้งสองก็เงยบินไป” (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 10 ข้อความตอนที่ว่า “... ทั้งสอง ...” แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน คือ ทั้ง + สอง เป็นโครงสร้างที่ละคำนามและลักษณนามที่อยู่ในโครงสร้างแบบ คำนาม + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม กล่าวคือ มาจากประโยคที่ว่า “... ทั้งสองคน/ตัว ...”

2.2 โครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.28 ดังตัวอย่างที่ 11 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 11 “ในวันที่เธอดูอาทิตย์อัสดงถึงสี่สิบสามครั้ง เธอคงเศร้ามากสินะ?” (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 11 ข้อความตอนที่ว่า “... ถึงสี่สิบสามครั้ง ...” แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คือ ถึง + สี่สิบสาม + ครั้ง ซึ่งเป็นโครงสร้างทางภาษาที่พบได้ทั่วไป

2.3 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.92 ดังตัวอย่างที่ 12 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12 "และทั้ง ๆ ที่สิ่งซึ่งเขาค้นหานั้น อาจจะหาพบได้ในดอกกุหลาบดอกเดียว หรือน้ำเพียงเล็กน้อย ..." (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 12 ข้อความตอนที่ว่า "...น้ำเพียงเล็กน้อย" แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน คือ น้ำ + เพียง + เล็กน้อย ซึ่งเป็นโครงสร้างทางภาษาที่พบได้ทั่วไปของคำบอกจำนวนที่ไม่เจาะจง แต่บอกจำนวนในลักษณะประมาณการ

2.4 โครงสร้างแบบ คำสรรพนาม + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.29 ดังตัวอย่างที่ 13 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 13 “ โอ! ฉันเข้าใจดีทีเดียว แต่ทำไมเธอจึงชอบพูดเป็นปริศนาเสมอเล่า?” "แต่ฉันก็ไขทุกปัญหาแหละ" งูกล่าวตอบ และเขาทั้งสองก็นิ่งเงียบไป (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 13 ข้อความตอนที่ว่า "... และเขาทั้งสองก็นิ่งเงียบไป" แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำสรรพนาม + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน คือ เขา + ทั้ง + สอง มาจากข้อความที่ว่า "... และเขาทั้งสองคนก็นิ่งเงียบไป" เป็นการละคำลักษณนามคำว่า "คน" ซึ่งมีโครงสร้างแบบ คำสรรพนาม + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + ลักษณนาม คือ เขา + ทั้ง + สอง + คน

2.5 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.92 ดังตัวอย่างที่ 14 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 14 สิ่งที่เขาขายน้อยไม่กล้าสารภาพก็คือ เขาเสียดาบที่ดาวดวงนี้มีอาทิตยอัสดงถึงพันสี่ร้อยสี่สิบครั้งในยี่สิบสี่ชั่วโมง (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 14 ข้อความตอนที่ว่า "... อาทิตยอัสดงถึงพันสี่ร้อยสี่สิบครั้ง ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คือ อาทิตยอัสดง + ถึง + พันสี่ร้อยสี่สิบ + ครั้ง ซึ่งคำหน้าจำนวน จะปรากฏหน้าคำบอกจำนวนตามโครงสร้างทางภาษาที่ตรงตามหลักไวยากรณ์ไทยและพบได้ทั่วไป

2.6 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 16 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 16 “แน่นอน” สุนัขจึงจอกพุด "สำหรับฉันเธอเป็นเพียงเด็กผู้ชายเล็ก ๆ คนหนึ่งซึ่งเหมือน ๆ กันกับเด็กชายอื่น ๆ อีกแสนคน ฉันไม่ต้องการเธอ และเธอก็ไม่ต้องการฉันเช่นเดียวกัน" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 16 ข้อความตอนที่ว่า "... เด็กชายอื่น ๆ อีกแสนคน ..." แสดงให้เห็นโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คือ เด็กชาย + อื่น ๆ + อีก + แสน + คน ซึ่งคำหน้าจำนวนปรากฏหน้าคำบอกจำนวนตามโครงสร้างทางภาษาที่ตรงตามหลักไวยากรณ์ไทยและพบได้ทั่วไปของคำบอกจำนวนของคำนามที่มีส่วนขยาย

3. คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวน

บอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวน หมายถึง คำที่มีความหมายถึงจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวนในโครงสร้างทางภาษา ผลการศึกษาคำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวนในหนังสืออ่านเรื่องเจ้าชายน้อย พบโครงสร้างแบบต่าง ๆ จำนวน 2 โครงสร้าง รวม 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 โครงสร้างแบบ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 17 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 17 "ฉันอยู่บนดาวดวงนี้ห้าสิบสี่ปีมาแล้ว ฉันถูกกวนสามหนเท่านั้น" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 17 ข้อความตอนที่ว่า "... สามหนเท่านั้น" มีโครงสร้างแบบ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน คือ สาม + หน + เท่านั้น เป็นโครงสร้างทางภาษาที่ตรงตามหลักไวยากรณ์ไทยและพบได้ทั่วไปของคำบอกจำนวนของคำกริยา

3.2 โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 18 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 18 "มันออกจะยากสักหน่อยที่จะมาหัดวาดใหม่ตอนอายุปูนี่ ในเมื่อฉันก็เคยวาดเพียงรูปงูเหลือมชนิดเห็นด้านนอก และชนิดเห็นด้านในเมื่อตอนอายุหกขวบเท่านั้น" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 18 ข้อความตอนที่ว่า "... อายุหกขวบเท่านั้น" มีโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน คือ อายุ + หก + ขวบ + เท่านั้น เป็นโครงสร้างทางภาษาที่ตรงตามหลักไวยากรณ์ไทยและพบได้ทั่วไปของคำบอกจำนวนของคำนาม

4. คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวน

คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวน หมายถึง คำที่มีความหมายถึงจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวนในโครงสร้างทางภาษา ผลการศึกษาคำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวนในหนังสืออ่าน

เรื่องเจ้าชายน้อย พบโครงสร้างแบบต่าง ๆ จำนวน 2 โครงสร้าง รวม 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 โครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 19 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 19 "เนื่องจากไม่มีช่างเครื่องมาด้วย รวมทั้งไม่มีแม่แต่ผู้โดยสาร ฉันจึงต้องพยายามซ่อมด้วยตนเองอยู่คนเดียว เพราะฉันมีน้ำสำหรับดื่มอีกเพียงแปดวันเท่านั้น" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 19 ข้อความตอนที่ว่า "... เพียงแปดวันเท่านั้น" มีโครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน คือ เพียง + แปด + วัน + เท่านั้น เป็นโครงสร้างทางภาษาที่ละคำนามสามัญคำว่า "วัน" และปรากฏเพียง "วัน" ที่เป็นลักษณนาม เท่านั้น กล่าวคือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ของคำบอกจำนวนมีลักษณะแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + ลักษณนาม

4.2 โครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน มีความถี่ในการปรากฏ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ดังตัวอย่างที่ 20 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 20 "ดอกไม้ของฉันไม่จโรยยั่งยืน" เจ้าชายน้อยรำพึงกับตนเอง "มันมีเพียงหนามสีหนามเท่านั้นเพื่อป้องกันตนเองในโลกทั้งโลก! และฉันได้ปล่อยมันไว้แต่เดียวดายในโลกของฉัน!" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556)

ตัวอย่างที่ 20 ข้อความตอนที่ว่า "...เพียงหนามสีหนามเท่านั้น ..." มีโครงสร้างแบบ คำหน้าจำนวน + คำนามสามัญ + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน คือ เพียง + หนาม + สี + หนาม + เท่านั้น เป็นโครงสร้างทางภาษาที่ตรงตามหลักไวยากรณ์ไทย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง "โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย" นำเสนอการอภิปรายผลดังนี้

โครงสร้างทางภาษาของคำบอกจำนวนปรากฏแบบ คำบอกจำนวน + คำลักษณนามมากที่สุด เนื่องจากเป็นโครงสร้างพื้นฐานของคำบอกจำนวน และเป็นลักษณะของไวยากรณ์ไทยที่มีคำลักษณนามที่ใช้บอกลักษณะของคำนามหรือลักษณะของคำกริยา ซึ่งจะปรากฏอยู่ข้างหน้าคำนามหรือหลังคำนามก็ได้ แต่อยู่ติดกับคำนาม เช่น ผึ้งผึ้ง หรืออยู่ติดกับคำกริยานั้น เช่น กอดที่ (วิจิตร ณ ภาณุพงศ์ และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2561)

ตำราเรื่อง "หลักภาษาไทย" (อุปกิตศิลปสาร, พระยา, 2545) กำหนดคำบอกจำนวน ไม่มีจำกัด เช่น มาก น้อย หลาย คำบอกจำนวนจำกัด เช่น หมด ทั้งหมด ปวง และคำบอกจำนวนแบ่งแยก เช่น บาง บ้าง ต่าง อยู่ในคำวิเศษณ์ โดยเรียกว่าปริมาณวิเศษณ์ ส่วนตำราเรื่อง "ลักษณะภาษาและการใช้ภาษาไทย" (นิตยา กาญจนวรรณ และคณะ, 2562) กำหนดคำบอกจำนวนนับ เช่น หนึ่ง สอง สาม คำบอกจำนวนประมาณ เช่น มาก น้อย ทั้งหมด และคำบอกจำนวนแบ่งแยก เช่น ต่าง บ้าง บาง อยู่ในคำวิเศษณ์ ซึ่งเป็นการจำแนกคำตามหน้าที่ของคำ กล่าวคือ คำเหล่านี้ทำหน้าที่ขยายเพื่อให้ความชัดเจนสมบูรณ์ขึ้น และตำราเรื่อง "ลักษณะภาษาไทย" (คุณบรรจบ พันธุเมธา, 2562) กำหนดคำบอกจำนวนนับ เช่น หนึ่ง สอง สาม คำบอกจำนวนนับไม่ได้ เช่น มาก น้อย นิด และคำบอกจำนวนแบ่งแยก เช่น ต่าง ต่าง ๆ ละ อยู่ในคำวิเศษณ์โดยเรียกว่า สังขยาคุณศัพท์ ประมาณคุณศัพท์ และวิภาคคุณศัพท์ ตามลำดับ

ด้วยความแตกต่างของการจำแนกประเภทของคำ หากจำแนกโครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ + คำบอกจำนวน เช่น "ฉันอยากจะทำเช่นนั้น" เจ้าชายน้อยตอบ "แต่ฉันไม่มีเวลามาก ฉันมีเพื่อนมากมายที่จะต้องไปค้นหา **และสิ่งต่าง ๆ มากมายที่จะต้องเรียนรู้อีก**" (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556) จะได้โครงสร้างแบบ คำนามสามัญ + คำบอกจำนวนไม่มีจำกัด + คำบอกจำนวนแบ่งแยก ตามแนวคิดในตำราเรื่อง "หลักภาษาไทย" (อุปกิตศิลปสาร, พระยา, 2545)

โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนที่ไม่มีคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวนพบว่าไม่ได้เป็นเพียงโครงสร้างของคำบอกจำนวนของคำนาม เช่น "พระองค์...ปกครองอะไรพระเจ้าข้า?" **"ทุกสิ่งแหละ"** พระราชาธิบดีตอบอย่างสะทกสทวย (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556) แต่ยังเป็นโครงสร้างของคำบอกจำนวนของกริยา เช่น เขาก็คงได้เห็นอาทิตย์อัสดงไม่เพียงเฉพาะ**สี่สิบสี่ครั้ง** แต่ทว่า **เจ็ดสิบสองครั้ง** หรือแม้กระทั่งร้อยครั้งสองร้อยครั้งภายในหนึ่งวัน (องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง "การศึกษาวิเคราะห์กริยาลีในจารึกพะเยา" (ธัช มั่นต่อการ และคณะ, 2562) ที่กล่าวถึงโครงสร้างของคำบอกจำนวนของกริยาในนามของกริยาลีที่มีส่วนขยายเป็นปริมาณวลี อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของกริยาลีปริมาณหรือกริยาลีบอกจำนวนในงานวิจัยดังกล่าวพบว่าเป็นโครงสร้างที่อยู่ในไวยากรณ์บ่งชี้กรรม เช่น มี 15 เรือน ฝังตาย 30 และสามี่เจ้าซื้อ 1,150 เงิน จึงต่างไปจากงานวิจัยเรื่อง "โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย" ที่ไม่ได้พบเพียงว่าโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนที่ไม่มีคำหน้าจำนวนเป็นเพียงโครงสร้างที่อยู่ในไวยากรณ์บ่งชี้กรรมเท่านั้น

เมื่อกล่าวถึงหน้าที่ของคำบอกจำนวนที่ประกอบเป็นโครงสร้างทางภาษาของข้อความคือ ใช้ขยายส่วนหลักของคำนามหรือใช้ขยายส่วนหลักของคำกริยา (วิจินตน์ ภาณุพงศ์ และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ของหน่วยทางภาษากรณีการขึ้นต้นพาดหัวข่าวเกี่ยวกับเรือสำราญในช่วงที่มีการระบาดของเชื้อไวรัส

โคโรนาสายพันธุ์ใหม่" (จอมขวัญ สุทินนท์ และจอมใจ สุทินนท์, 2563) ที่พบคำบอกจำนวนเป็นหน่วยทางภาษาระดับลีประเภทปริมาณวลี ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมความของกริยา

การศึกษานี้สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของภาษาตระกูลคำโดดระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน กล่าวคือ ภาษาจีนเป็นภาษาตระกูลคำโดดภาษาหนึ่งที่มีคำลักษณนามและมีโครงสร้างคำบอกจำนวนเช่นเดียวกับภาษาไทย ดังผลการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปริมาณของโครงสร้าง "คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม (+ คำนาม)" ที่มีคำกริยาวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายในภาษาจีนสมัยใหม่" (ฐิตีวรรณ ชิววิภาส, 2557) คำกริยาวิเศษณ์ "只" "就" "才" "又" และ "已经" ทำหน้าที่ขยายโครงสร้างแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของคำบอกจำนวนอยู่ในโครงสร้างแบบ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม (+ คำนาม) ส่วนคำกริยาวิเศษณ์ "再" เมื่อทำหน้าที่ขยายโครงสร้าง "คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม (+ คำนาม) " สามารถแสดงถึงปริมาณภววิสัย

การวิจัยเรื่อง "โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย" จึงแสดงให้เห็นปรากฏการณ์ภาษาไทยในสภาพปัจจุบันที่ส่งเสริมความรู้ที่บูรณาการระหว่างศาสตร์ด้านภาษาไทยและคณิตศาสตร์สำหรับเยาวชน สารที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ “มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง” และ “มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจระบบจำนวนและสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และเป็นการเติมเต็มการศึกษาโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนตามแนวคิดภาษาศาสตร์โครงสร้าง

สรุป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในประเด็นโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อยของสำนักพิมพ์จินด์ (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 1943) คัดเลือกเฉพาะคำที่เกี่ยวกับจำนวนที่ไม่มีนัยความหมายที่แสดงถึงคำบอกจำนวน 1 หรือหนึ่ง และ เดียว เนื่องจากมีลักษณะโครงสร้างทางความหมายเฉพาะตัว

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคำบอกจำนวนในภาษาไทยไม่เพียงปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม แต่ยังปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวน และปรากฏร่วมกับทั้งคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวนได้อีกด้วย ดังการสรุปผลการวิจัยต่อไปนี้

โครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อยปรากฏคำบอกจำนวน 4 แบบ ได้แก่ 1) คำบอกจำนวน จำนวน 9 โครงสร้าง พบมากที่สุด 129 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.70 2) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวน จำนวน 6 โครงสร้าง พบรองลงมา 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.74 3) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหลังจำนวน จำนวน 2 โครงสร้าง พบน้อยที่สุด 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ซึ่งเท่ากับ

แบบที่ 4) คำบอกจำนวนที่ปรากฏร่วมกับคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวน จำนวน 2 โครงสร้างพบน้อยที่สุด 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28

ผู้วิจัยพบข้อสังเกตจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านคำบอกจำนวน คือ ความน่าสนใจของคำลักษณนาม ที่ไม่เพียงแสดงลักษณะของคำนามหรือลักษณะของคำกริยา คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต แต่ตัวละครในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อยที่มีตัวละครหลากหลายไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์ หรือดอกไม้ ต่างก็สามารถพูดได้ จึงน่าสนใจจากการวิจัยครั้งต่อไปจะต่อยอดพิจารณาวิเคราะห์คำลักษณนามที่อาจปรากฏปรากฏหรือไม่ปรากฏร่วมกับคำบอกจำนวนด้วย

อย่างไรก็ตาม การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นปรากฏการณ์ภาษาไทยในสภาพปัจจุบันที่ส่งเสริมความรู้ที่บูรณาการระหว่างศาสตร์ด้านภาษาไทยและคณิตศาสตร์ และเป็นการเติมเต็มการศึกษาโครงสร้างทางภาษาของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนตามแนวคิดภาษาศาสตร์โครงสร้าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาประโยคและส่วนประกอบของประโยคในประเด็นของส่วนของประโยคที่ปรากฏคำบอกจำนวนตามแนวคิดภาษาศาสตร์โครงสร้าง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากตำราหลักภาษาเดิมซึ่งจัดคำที่เกี่ยวกับจำนวนไว้เป็นคำวิเศษณ์บอกจำนวน (ประมาณวิเศษณ์)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาประโยคและส่วนประกอบของประโยค ในประเด็นการวิเคราะห์ส่วนประชิด (immediate constituents analysis หรือ IC) ซึ่งช่วยทำให้เข้าใจโครงสร้างส่วนต่าง ๆ ของประโยคตามลำดับชั้นความสัมพันธ์ของหน่วยทางภาษาระดับคำและวลีที่ทำหน้าที่ต่างกันประโยค

2. ควรศึกษาคำลักษณนามที่อาจปรากฏหรือไม่ปรากฏร่วมกับคำบอกจำนวน อันสะท้อนให้เห็นโลกทัศน์และสภาพการใช้คำลักษณนามโดยจำแนกตามลักษณะของคำนามที่ใช้กับสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต รวมถึงลักษณะของคำกริยาของสมาชิกในสังคมไทย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- กฤตวรรณ สาทรัมย์. (2565). วรรณกรรมเจ้าชายน้อยกับการพัฒนาคุณธรรมของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสารสังคมวิวัฒน์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 13(1), 67-78.
- คุณบรรจบ พันธุเมธา. (2562). ลักษณะภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จอมขวัญ สุทธินนท์ และจอมใจ สุทธินนท์. (2563). ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ของหน่วยทางภาษากรณีการขึ้นต้นพาดหัวข่าวเกี่ยวกับเรือสำราญในช่วงที่มีการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่. วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 3(2), 169-190.
- จุฑารัตน์ เบญจฤทธิ์. (2552). "เจ้าชายน้อย" (Le Petit Prince): ภาพสะท้อนของผู้ประพันธ์ อองตวน เดอ แซงเต็กซูเปรี. วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 31(1), 115-135.
- ฐิตีวรรณ ชีววิภาส. (2557). การศึกษาปริมาณของโครงสร้าง "คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม (+คำนาม) " ที่มีคำกริยาวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายในภาษาจีนสมัยใหม่. วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 7(2), 118-150.
- ธัช มั่นต่อการ และคณะ. (2562). การศึกษาวิเคราะห์กริยาวลีในจารึกพะเยา. วารสารสถาบันวิจัยฐานสัจธรรม มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 10(1), 67-76.
- นพวรรณ พันธุเมธา. (2527). ไวยากรณ์ไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- นิตยา กาญจนวรรณ และคณะ. (2562). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราตรี อันวารชร และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล. (2561). ประโยค. ใน วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์ภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). (หน้า 91-116). กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และอนันต์ เหล่าเลิศวรกุล. (2561). ชนิดของคำ. ใน วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์ภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). (หน้า 16-90). กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2561). วลี. ใน วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์ภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). (หน้า 66-90). กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

- วิภาวี รัตนานุกูล และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2561ก). การศึกษาหน่วยกรรมในวรรณกรรมแปล เรื่อง "เจ้าชายน้อย". การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12 "สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน". มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เครือข่ายอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.).
- _____. (2561ข). หน่วยกรรมในประโยคที่แสดงเจตนาต่าง ๆ จากวรรณกรรมแปลเรื่อง เจ้าชายน้อย. การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 1 "มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: พลังปัญญาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน". คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี. (2556). เจ้าชายน้อย [Le Petit Prince] (อำพรณ โอตระกูล, แปล). เชียงใหม่: จินต์.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2545). หลักภาษาไทย: อักษรวิธี วจวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: ไทยพานิช.
- Sarakadeelite. (2563). เจ้าชายน้อย เด็กหนุ่มผมสีทองจากดาว B612 วรรณกรรมคลาสสิก โดยนักบินชื่อ แซงเตกซูเปรี. เรียกใช้เมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://www.sarakadeelite.com/faces/the-little-prince-history/>
- The Momentum. (2562). "เจ้าชายน้อย" ขององตวน เดอ แซงเตกซูเปรี. เรียกใช้เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://themomentum.co/something-between-saint-exupery-and-the-little-prince/>